

vleugels, welke uit de drie buitenste meeldraden zijn ontstaan. Die zijn iets anders van vorm (breedere basis) dan die ééne vleugel van den binnenkrans. Bij Crozy-Canna's zijn ze vaak alle drie aanwezig, maar dikwijls ontbreekt er één of meer van. Zoo kan men spreken van viervleugelige, drievleugelige en tweevleugelige bloemen.

Zoo zijn dus, volgens den heer C., alle zes de meeldraden staminodiën (d.i. hier bloembladachtig) geworden.

En nu de ééne ontwikkelde meeldraad? Een van de vleugels van den buitensten krans heeft zich in tweeën gesplitst, het eene deel heeft den vorm van een vleugel (staminodium) aangenomen en de andere helft is tot den eenigen vruchtbaren meeldraad geworden, welke dan nog weer zijdelings vastgegroeid is tegen een van de vleugels van den binnenkrans aan. De schr. kon n.l. aantonen, dat het vaatbundeltje van den meeldraad zich naar onder toe vereenigt met dat van dien eenen buitenvleugel; niet alleen dit wordt opgegeven als bewijs, dat de meeldraad en die vleugel één orgaan vormen, maar er zijn ook nog argumenten af te leiden uit abnormale bloemen.

Een groote moeilijkheid, om dit alles weer te vinden, ligt daarin, dat de basis van de bloem een torsie (wringing) heeft ondergaan, waardoor de bloemdeelen verschoven zijn.

In den knoptoestand is de „binnenvleugel”, waarmee de meeldraad vergroeid is, overlans dubbel gevouwen; daardoor wordt de helmknop tegen den stijl aangedrukt. Vóór het opengaan van de bloem opent zich de helmknop en laat bij het uiteenwijken der bloemdeelen al zijn stuifmeel op den stijl achter, als een klompje er tegen gekleefd. Nu is er nog maar een geringe verplaatsing van dat stuifmeel noodig (door insecten bewerkt?) om het te brengen op een eigenaardige strook van den stijl, waar het kan ontkiemen en waarlangs het z'n stuifmeelbuizen (over de oppervlakte) naar den eigenlijken stempel kan zenden. Wanneer de bestuiving in de natuur werkelijk zoo geschiedt, zou dit dus zijn „zelfbestuiving met hulp van insecten”.

J. HEIMANS.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Vleermuis in den Winter. — Dinsdagmiddag (2 Januari 1917) zag ik circa 4¹/₄ uur bij het stadhuis te Arnhem een vleermuis vliegen. De soort kon ik niet onderscheiden. Dit is zeker het gevolg van de zachte winterdagen.

Arnhem,

W. WARNSINK.

Campanula. — In den jaargang XX blz. 89 besprak ik de *Campanula persicifolia* met behaard vruchtbeginsel en zette er een ? bij. Thans is mij gebleken dat het is *Camp. persicifolia* var. *dasycarpa* (Kil) of var. *ericarpa* (Koch) Zie Illustrierte Flora van Dr. G. Hegi).

Haarlem.

L. SPRINGER.

CORRESPONDENTIE.

J. de W. H., te B. Eigenlijk kan bij ons de zanglijster het heele jaar door zingende worden aangetroffen, want er zijn altijd, nu hier dan daar, in den wintertijd of jonge, of voorbarige oude vogels, die een liedje aanheffen. Soms heel luid, soms neuriënd, dat loopt erg uiteen. De echte volle zang van vele zanglijsters begint in den regel eind Januari of begin Februari. Als na een vorst-periode in dezen tijd de dooi invalt, zingen ze dadelijk. T.

AANGEBODEN:

Uildriks en Vitus Bruinsma, »Ned. Vlinders«, 400 gekl. pl. z. g. a. n. van f 3.50 voor f 1.75, of in ruil voor jrg. 17 (1912-'13) van *D. L. N.*; Lutz, »Natuurgenot«, in prachtband, voor f 2, of in ruil jrg. 17 *D. L. N.* Adres: W. van Scheijen, Kanaalweg 42, Den Helder.